

Arrest

nr. 165 879 van 14 april 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 16 november 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 oktober 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 januari 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 februari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. BUYTAERT en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U zou over de Pakistaanse nationaliteit beschikken, sjiïet zijn en afkomstig zijn uit Parachinar, Kurram Agency. Als sjiïet zou u te lijden hebben onder het lokale conflict met oa de Taliban. Zo zou u zelf bij een bomaanslag in 2013 gewond geraakt zijn. Ook zou u eenmaal per maand naar het front gestuurd zijn, waar u hielp met het vervoeren van voedsel. U zou besloten hebben om Pakistan te verlaten. U zou illegaal over land naar België gereisd zijn waar u op 8 juni 2015 een asielaanvraag indiende. Onderweg zou u w identiteitskaart en paspoort verloren zijn. Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u volgende

documenten voor: twee schoolattesten, een overlijdensakte van uw neef, character certificate van school, een attest van het ziekenhuis over uw verwonding, een police clearance certificate, uw domiciliëring en foto's van slachtoffers.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken, en dit omwille van volgende redenen.

Het CGVS kan aanvaarden dat u enige band heeft met de Kurram Agency, maar er kan geen geloof worden gehecht aan uw bewering aldaar geboren en getogen te zijn. Uw beweerde recente herkomst uit Kurram staat immers verre van vast. Daar u het CGVS geen waarheidsgetrouw beeld biedt van wie u bent en waar u vandaan komt, kan uw nood aan bescherming niet correct ingeschat worden.

Zo was uw geografische kennis van de regio van Kurram ondermaats voor iemand die daar naar eigen zeggen zijn hele leven gewoond heeft. Zo beweerde u vooreerst verkeerdelijk dat Kurram administratief gezien in twee delen verdeeld is, nl. Upper en Lower Kurram. In werkelijkheid komt hier nog een derde deel, nl. Central bij. U verklaarde dat er geen andere "agencies" aan Kurram Agency grenzen, terwijl in werkelijkheid Kurram Agency aan de Agencies Orakzai, Khyber en North Waziristan grenst. U verklaarde op slechts een half uur rijden van de Afghaanse grens te wonen, maar u gevraagd naar de Afghaanse provincies die grenzen aan Kurram Agency, kon enkel Nangarhar noemen en Shirina, maar van dit laatste wist u niet eens zeker of het om een provincie ging. Echter grenst Kurram Agency ook aan Pakhtia. U beweerde over Afghanistan naar Europa gevlucht te zijn, maar buiten Shirina kon u geen enkele andere plek waar u langs zou zijn gekomen, bij naam noemen. Voorts is het zeer bevreemdend dat u als Pakistaan, wonende bij de Afghaanse grens zou beweren dat men in Pakistan aan de rechterzijde van de weg rijdt en in Afghanistan aan de linkerzijde, terwijl dit juist andersom is (gehoorverslag CGVS p.3-4) .

Ook uw kennis van de stammen in de regio is beperkt of ronduit foutief. U verklaart tot de Turi stam te behoren. Wat meer is, u beweert dat "Turi" deel uitmaakt van uw officiële naam, het zou op uw identiteitskaart voorkomen. Dit is betwifelbaar. Niet alleen, legt u deze identiteitskaart niet voor (waarover later meer) maar op geen enkel ander door u neergelegd document staat dat uw volledige naam ook "Turi" zou omhelzen, enkel Irshad Hussain staat vermeld. U beweerde dat de "Turi" stam uit zes stammen bestaat. In werkelijkheid zijn het er maar . U noemde deze , maar verklaarde tevens dat de "Bangash"- stam tevens tot de Turi zou behoren. De Bangash vormen echter een aparte stam, die losstaat van de Turi. Wat meer is, de Turi en Bangash hebben historisch gezien vaak met elkaar in de clinch gelegen. U beweerde dat u tot de Doperzai behoort. U gevraagd of de Doperzai op zich ook nog eens onderverdeeld worden in kleinere stammen, beweerde van niet. Niet enkel stemt dit niet overeen met publieke informatie, tevens strookt deze bewering niet met uw eigen voorgelegde domiciliëring waaruit blijkt dat u behoort tot Turi- Doperzai-Mirdadkhel. Dat u dit niet zou weten terwijl het op uw domiciliëring staat, doet ernstig twijfelen niet enkel over de oprechtheid van uw verklaringen, maar ook over het geloof in de authenticiteit van uw documenten (gehoorverslag CGVS p. 4-5).

Verder is het duidelijk dat u op de hoogte bent van een aantal lokale gebeurtenissen, maar daar uw antwoorden duidelijk fouten bevatten is het duidelijk dat het hier om vanbuiten geleerde kennis gaat. Zo beweerde u bij de laatste nationale verkiezingen gestemd te hebben. U beweerde echter foutief dat deze in mei 2014 plaatsvonden, waar dit mei 2013 moet zijn (gehoorverslag CGVS p. 10). U verklaarde voor Haji Sajid Hussain Turi gestemd te hebben, maar volgens u behoorde deze man eerst tot de politieke partij "PPP" en veranderde hij later naar de "PMLN", dit terwijl deze man als onafhankelijke kandidaat opkwam. Ook verwees u naar de moord op Irfani in november 2014. U beweerde dat deze man in Islamabad was, daar hij een huis in die stad en in Gilgit had, hij was dus op familiebezoek. In werkelijkheid was Irfani na de voornoemde verkiezingen, door de autoriteiten verbannen naar Islamabad, iets wat in Kurram tot hevige beroering leidde. U gevraagd of zijn dood en begravenis (waar u aanwezig zou zijn) gevolgen had voor het dagdagelijkse leven in de regio, beweerde van niet. Dat winkels, markten, scholen enz. voor langere periodes uit rouw gesloten werden, is u hierbij blijkbaar ontgaan (gehoorverslag CGVS p. 11, 12).

Ook mag de ernst van uw religieuze beleving als sjiïet betwield worden. U verklaarde als sjiïet Ali te volgen. Echter is het zeer bevreemdend dat u zou beweren dat Ali de zoon was van de profeet Mohammed. Ali was immers zijn schoonzoon, gehuwd met Fatima de dochter van Mohammed. Daar deze erfopvolging een kernelement uitmaakt van de oorzaak van de scheuring tussen sunnieten en sjiïeten is het uiterst bevreemdend dat u dit als praktiserend sjiïet niet zou weten. Ook toen u gevraagd werd naar schrijven van belangrijke heiligen voor sjiïeten in Iran (een land waarvan u beweerde er door gereisd te zijn, bleef u uiterst vaag. U gaf eerst aan geen namen te kennen en daarna kon u met moeite twee namen noemen. Toen u gevraagd werd naar de schrijver van Shah Abdul Azeem (één van uw twee voorbeelden), kon u over deze persoon weinig tot niets zeggen (gehoorverslag CGVS p. 8). Als er al

enig geloof kan worden gehecht aan uw bewering een sjiit te zijn, dan dient te worden vastgesteld dat u uw religie duidelijk niet diepgaand beleeft.

Daar er geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering recent afkomstig te zijn uit Kurram Agency, komt logischerwijze de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ook in gevaar. De ongeloofwaardigheid van uw relaas blijkt ook uit enkele andere elementen. Zo verklaarde u op 26 juli 2013 bij een bomaanslag op Punjabi Bazaar te Parachinar, gewond geraakt te zijn. Vooreerst kan enkel vastgesteld worden dat u over dit incident geen woord repte voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Daar dit incident waarbij u zelf het slachtoffer was van het geweld in deze regio, essentieel is voor uw persoonlijke vrees, is het onbegrijpelijk dat u hier niets over vertelde (gehoorverslag CGVS p. 12-13). Uw verklaring dat u nooit gevraagd werd of u gewond geraakte, is onvoldoende. U kreeg immers de kans om de meest belangrijke elementen over uw vrees aan te geven. Dat u er geen melding maakt zelf het slachtoffer van een bomaanslag geweest te zijn, ondermijnt het geloof in deze bewering. U legde een attest voor ter ondersteuning van uw bewering gewond geraakt te zijn. Er kan echter ernstig getwijfeld worden aan de authenticiteit van dit attest opgesteld door het ziekenhuis. Zo maakt het attest hoewel het door een ziekenhuis opgesteld wordt geen enkele melding van de aard van de verwondingen die u opgelopen zou hebben; het wijst enkel en dit nadrukkelijk naar de oorzaak (zijnde een bomexplosie), dit terwijl van men een ziekenhuis toch mag verwachten dat het enige aandacht zou schenken aan het gevolg van deze explosie. Daarnaast werd dit attest in het Engels opgesteld, in een regio met een lage geletterdheid, laat staan dat men in deze regio een uitgebreide kennis van het Engels zou hebben. Dit maakt dan ook dat uw medisch attest een gesolliciteerd karakter heeft.

Dit laatste kan gezegd worden voor alle documenten die u neerlegt. Ze zijn allemaal in het Engels opgesteld. U gaf aan dat u zelf ondanks dat u een behoorlijke opleiding genoten heeft, het geschreven Engels enkel matig te kunnen lezen. Nochtans werden al deze documenten die ofwel over u handelen of voor u opgesteld werden, allemaal in het Engels geschreven. Als u, die deze taal een beetje kent, al nauwelijks de inhoud kan lezen, mag men zich de vraag stellen waarom verschillende autoriteiten in uw regio hun documenten allemaal in het Engels zouden opstellen. Deze vaststelling ondermijnt het geloof in de authenticiteit van al uw voorgelegde documenten. Bovendien dient hierbij nog gewezen te worden op toegevoegde informatie waaruit blijkt dat vervalste documenten veelvuldig voorkomen in Pakistan. Wat betreft uw identiteitskaart en paspoort dient nog te worden opgemerkt dat u stereotiep verklaarde deze onderweg naar België verloren te zijn. U zou geen kopies hebben van deze belangrijke documenten. Echter daar u hun verdwijning nooit gemeld heeft bij uw ambassade, blijft het hier bij een loze bewering. Het CGVS heeft dan ook het sterke gevoel dat u deze twee documenten achterhoudt, waarschijnlijk daar hun inhoud (bv. in- en uitreisstempels, visums,...) niet overeenstemmen met uw verklaringen. Wat betreft de foto's die u neerlegde moet worden opgemerkt dat u uw persoonlijke band met die slachtoffers niet kunt aantonen. Dit alles bevestigt dat u uw ware afkomst en woonplaats of een eventueel verblijf in het buitenland niet wil prijsgeven voor de Belgische asielinstanties.

Wat er ook van zij; uw bewering recent uit Kurram Agency afkomstig te zijn, is niet aannemelijk. Gezien uw taalkennis en andere kennis kan het CGVS nog wel aanvaarden dat u mogelijks afkomstig zou zijn uit het noordwesten van Pakistan (KPK- FATA). Uw pogingen om zich voor te doen als een inwoner van Kurram beletten echter om een zicht te krijgen op uw ware situatie.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Asielzoekers uit Pakistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c) van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de asielzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land.

Uit uw verklaringen blijkt dat u mogelijks een band heeft met het noordwesten van Pakistan. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt dat het noordwesten van Pakistan geteisterd wordt door een open strijd tussen extremistische elementen en regeringstroepen. Uit dezelfde informatie blijkt echter dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de Federally Administered Tribal Areas en Khyber-Pakhtunkwa.

In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich buiten uw geboortestreek of regio van herkomst te vestigen waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Uit een analyse van de veiligheidssituatie in Pakistan blijkt immers dat hoewel de situatie in de provincies Baluchistan, Punjab, Sindh, en in Pakistan controlled Kashmir (PcK) weliswaar verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager is.

Zo dat de omvang van het geweld dat zich in de provincie Punjab voordoet beperkter is dan het geweld dat in Khyber- Pakhtunkwa, FATA en Sindh plaatsvindt. Het geweld in de provincie neemt er de vorm aan van terroristische aanslagen, sektarisch geweld, etno-politiek geweld, en geweld tussen politie en criminelen. Voornamelijk de stad Lahore wordt getroffen door geweld. Niettegenstaande er sprake is van een stijging in het aantal slachtoffers, blijft het aantal conflictgerelateerde burgerslachtoffers laag. Ook in de hoofdstad Islamabad bleef het aantal burgerslachtoffers beperkt.

Uit dezelfde informatie blijkt dat de situatie in de provincie Sindh weliswaar nog verre van ideaal is, doch dat het geweld hoofdzakelijk in de miljoenenstad Karachi geconcentreerd en in beduidend mindere mate in de rest van de provincie. De stad kampt met etno-politiek, terroristisch, sektarisch en crimineel geweld. Niettegenstaande het terreurgeweld in de stad toenam, betrof de meerderheid van de terreurdaden die er plaatsvonden targeted killings. Hierbij springen vooral de gerichte moordaanslagen op de aanhangers van de rivaliserende politieke partijen Muttahida Quami Movement (MQM), Awami National Party (ANP), en Pakistan People's Party (PPP) in het oog. De gewapende vleugels van de respectievelijke partijen worden verantwoordelijk geacht voor ettelijke moordaanslagen op politieke tegenstanders, rellen en dodelijke clashes. Het etno-politiek geweld zit evenwel in dalende lijn, dit mede als gevolg van de voortdurende veiligheidsoperaties van de Pakistaanse veiligheidsdiensten. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat de stad Karachi nog steeds te kampen heeft met sektarisch geweld, en dat de meerderheid van de sektarisch geïnspireerde terreurdaden gerichte moordaanslagen betrof. Hierbij vormen de aanhangers van rivaliserende sektarische organisaties, met name de Lashkar-e-Jhangvi en de Sipah-e- Muhammad Pakistan, het doelwit. Milities viseren voorts leden van het Pakistaanse veiligheidspersoneel, politieke leiders, journalisten, overheidsmedewerkers en leden van de civil society. Uitzonderlijk vonden er in Karachi ook grootschalige terreurslagen plaats.

Voorts dient vastgesteld te worden dat het conflict tussen separatisten en de overheid in Balochistan qua intensiteit niet te vergelijken is met de gewapende strijd in het minder bevolkte FATA. De opstand in Balochistan wordt doorgaans als een 'low-level insurgency' genoemd. Uit dezelfde informatie blijkt dat het merendeel van de gewelddaden die er in de Balochistan provincie plaatsvinden doelgericht van aard zijn. Het geweld is voorts voornamelijk geconcentreerd in de stad Quetta en komt in mindere mate voor in de rest van de provincie. De overgrote meerderheid van de gewelddaden in Balochistan is toe te schrijven aan nationalistische militanten die overheidsdoelwitten en inwijkelingen uit Punjab viseren. De Pakistaanse veiligheidsdiensten en het leger worden op hun beurt verantwoordelijk geacht voor de aanhoudende verdwijningen en extrajudicial killings van nationalistische militanten en terreurverdachten. Verder betroffen de opvallendste terreuraanslagen in de provincie een aantal grootschalige aanslagen waarbij de sjiitische Hazara-minderheid in Quetta gevisieerd werd.

Tot slot dient vastgesteld te worden dat de veiligheidssituatie in Pakistan controlled Kashmir relatief stabiel en overwegend kalm genoemd kan worden. In 2014 vonden er in geheel PcK drie aanslagen plaats, waarbij drie doden te betreuren vielen. Daarnaast vonden er aan de Pakistaans-Indiase grens diverse schendingen van het staakt-het-vuren plaats, waarbij vier burgerdoden vielen. Er is evenwel geen sprake van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten aan voornoemde grens.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in de provincies Balochistan, Punjab, Sindh, en in PcK actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt tevens dat de bewegingsvrijheid in Pakistan weliswaar beperkt is in bepaalde regio's, maar dat dit niet geldt voor het gehele land. Het vrij verkeer van burgers op het Pakistaanse grondgebied wordt in beginsel niet verhinderd. Evenmin bestaan er voor migranten significante belemmeringen bij het verwerven van een job, een woonplaats of andere faciliteiten. Migranten worden blijkens de beschikbare informatie geenszins met onoverkomelijke hindernissen geconfronteerd. De escalatie van het gewapend conflict in 2009 heeft er weliswaar toe geleid dat er in 2009 enkele beperkingen werden opgelegd aan de toegang en verblijf in de provincies Sindh en Punjab. Echter, uit dezelfde informatie blijkt dat daar sinds 2010 geen sprake meer van is. Het

grondoffensief dat het Pakistaanse leger in de zomer van 2014 opzette in Noord-Waziristan creëerde een nieuwe vluchtelingenstroom. In de provincie Sindh ontstond weerstand tegen de instroom van vluchtelingen uit Noord-Waziristan. Dit verzet bleef beperkt tot politieke stellingnames, manifestaties en occasionele wegblokkades door plaatselijke bevolkingsgroepen.

Verder blijkt dat in de praktijk de meerderheid van de ontheemden niet kiest voor opvang in een vluchtelingenkamp waar de situatie problematisch is, maar wel via eigen politieke, economische en sociale netwerken een onderkomen zoekt in gastgezinnen of private accommodatie, voornamelijk in de steden. In het algemeen is er in Pakistan een trend van verstedelijking, die tal van economische mogelijkheden biedt aan interne migranten en waarvan ook vele ontheemden uit de noordwestelijke regio's gebruik maken.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in een van de grote Pakistaanse steden vestigt.

Immers, uit uw verklaringen blijkt dat u een hoger opgeleide jongeman bent die naast het Pashtou, tevens het Urdu en een beetje Engels machtig is. Daar u het CGVS geen duidelijk beeld geeft over uw herkomst, kan niet anders dan geconcludeerd worden dat u elders in Pakistan of mogelijks zelfs in het buitenland een leven heeft opgebouwd. Niets staat u dan ook in de weg om dit leven terug op te pikken.

Er mag dan ook worden aangenomen dat u, die voldoende zelfstandig en initiatiefrijk genoeg is om naar Europa te reizen en zich in een vreemde gemeenschap te vestigen, bij terugkeer naar het land waarvan u de nationaliteit bezit, in staat is om buiten uw regio van herkomst in uw levensonderhoud te voorzien.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in één van de grote steden die gelegen zijn in provincies waar thans geen sprake is van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, § 3, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het verbod van willekeur.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met

algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.4. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

“Er dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken, en dit omwille van volgende redenen.

Het CGVS kan aanvaarden dat u enige band heeft met de Kurram Agency, maar er kan geen geloof worden gehecht aan uw bewering aldaar geboren en getogen te zijn. Uw beweerde recente herkomst uit Kurram staat immers verre van vast. Daar u het CGVS geen waarheidsgetrouw beeld biedt van wie u bent en waar u vandaan komt, kan uw nood aan bescherming niet correct ingeschat worden.

Zo was uw geografische kennis van de regio van Kurram ondermaats voor iemand die daar naar eigen zeggen zijn hele leven gewoond heeft. Zo beweerde u vooreerst verkeerdelijk dat Kurram administratief gezien in twee delen verdeeld is, nl. Upper en Lower Kurram. In werkelijkheid komt hier nog een derde deel, nl. Central bij. U verklaarde dat er geen andere “agencies” aan Kurram Agency grenzen, terwijl in werkelijkheid Kurram Agency aan de Agencies Orakzai, Khyber en North Waziristan grenst. U verklaarde op slechts een half uur rijden van de Afghaanse grens te wonen, maar u gevraagd naar de Afghaanse provincies die grenzen aan Kurram Agency, kon enkel Nangharhar noemen en Shirina, maar van dit laatste wist u niet eens zeker of het om een provincie ging. (...) U beweerde over Afghanistan naar Europa gevlucht te zijn, maar buiten Shirina kon u geen enkele andere plek waar u langs zou zijn gekomen, bij naam noemen. Voorts is het zeer bevreemdend dat u als Pakistaan, wonende bij de Afghaanse grens zou beweren dat men in Pakistan aan de rechterzijde van de weg rijdt en in Afghanistan aan de linkerzijde, terwijl dit juist andersom is (gehoorverslag CGVS p.3-4) .

Ook uw kennis van de stammen in de regio is beperkt of ronduit foutief. U verklaart tot de Turi stam te behoren. Wat meer is, u beweert dat “Turi” deel uitmaakt van uw officiële naam, het zou op uw identiteitskaart voorkomen. Dit is betwifelbaar. Niet alleen, legt u deze identiteitskaart niet voor (waarover later meer) maar op geen enkel ander door u neergelegd document staat dat uw volledige naam ook “Turi” zou omhelzen, enkel Irshad Hussain staat vermeld. (...) U (...) verklaarde tevens dat de “Bangash”- stam tevens tot de Turi zou behoren. De Bangash vormen echter een aparte stam, die losstaat van de Turi. Wat meer is, de Turi en Bangash hebben historisch gezien vaak met elkaar in de clinch gelegen. U beweerde dat u tot de Doperzai behoort. U gevraagd of de Doperzai op zich ook nog eens onderverdeeld worden in kleinere stammen, beweerde van niet. Niet enkel stemt dit niet overeen met publieke informatie, tevens strookt deze bewering niet met uw eigen voorgelegde domiciliëring waaruit blijkt dat u behoort tot Turi- Doperzai-Mirdadkhel. Dat u dit niet zou weten terwijl het op uw domiciliëring staat, doet ernstig twijfelen niet enkel over de oprechtheid van uw verklaringen, maar ook over het geloof in de authenticiteit van uw documenten (gehoorverslag CGVS p. 4-5).

Verder is het duidelijk dat u op de hoogte bent van een aantal lokale gebeurtenissen, maar daar uw antwoorden duidelijk fouten bevatten is het duidelijk dat het hier om vanbuiten geleerde kennis gaat. Zo beweerde u bij de laatste nationale verkiezingen gestemd te hebben. U beweerde echter foutief dat deze in mei 2014 plaatsvonden, waar dit mei 2013 moet zijn (gehoorverslag CGVS p. 10). U verklaarde voor Haji Sajid Hussain Turi gestemd te hebben, maar volgens u behoorde deze man eerst tot de politieke partij “PPP” en veranderde hij later naar de “PMLN”, dit terwijl deze man als onafhankelijke kandidaat opkwam. Ook verwees u naar de moord op Irfani in november 2014. U beweerde dat deze man in Islamabad was, daar hij een huis in die stad en in Gilgit had, hij was dus op familiebezoek. In werkelijkheid was Irfani na de voornoemde verkiezingen, door de autoriteiten verbannen naar Islamabad, iets wat in Kurram tot hevige beroering leidde. U gevraagd of zijn dood en begrafenis (waar u aanwezig zou zijn) gevolgen had voor het dagdagelijkse leven in de regio, beweerde van niet.

Dat winkels, markten, scholen enz. voor langere periodes uit rouw gesloten werden, is u hierbij blijkbaar ontgaan (gehoorverslag CGVS p. 11, 12).

Ook mag de ernst van uw religieuze beleving als sjiïet betwijfeld worden. U verklaarde als sjiïet Ali te volgen. Echter is het zeer bevreemdend dat u zou beweren dat Ali de zoon was van de profeet Mohammed. Ali was immers zijn schoonzoon, gehuwd met Fatima de dochter van Mohammed. Daar deze erfopvolging een kernelement uitmaakt van de oorzaak van de scheuring tussen sunnieten en sjiïeten is het uiterst bevreemdend dat u dit als praktiserend sjiïet niet zou weten. Ook toen u gevraagd werd naar schrijnen van belangrijke heiligen voor sjiïeten in Iran (een land waarvan u beweerde er door gereisd te zijn, bleef u uiterst vaag. U gaf eerst aan geen namen te kennen en daarna kon u met moeite twee namen noemen. Toen u gevraagd werd naar de schrijn van Shah Abdul Azeem (één van uw twee voorbeelden), kon u over deze persoon weinig tot niets zeggen (gehoorverslag CGVS p. 8). Als er al enig geloof kan worden gehecht aan uw bewering een sjiïet te zijn, dan dient te worden vastgesteld dat u uw religie duidelijk niet diepgaand beleeft.

Daar er geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering recent afkomstig te zijn uit Kurram Agency, komt logischerwijze de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ook in gevaar. De ongeloofwaardigheid van uw relaas blijkt ook uit enkele andere elementen. Zo verklaarde u op 26 juli 2013 bij een bomaanslag op Punjabi Bazaar te Parachinar, gewond geraakt te zijn. Vooreerst kan enkel vastgesteld worden dat u over dit incident geen woord repte voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Daar dit incident waarbij u zelf het slachtoffer was van het geweld in deze regio, essentieel is voor uw persoonlijke vrees, is het onbegrijpelijk dat u hier niets over vertelde (gehoorverslag CGVS p. 12-13). Uw verklaring dat u nooit gevraagd werd of u gewond geraakte, is onvoldoende. U kreeg immers de kans om de meest belangrijke elementen over uw vrees aan te geven. Dat u er geen melding maakt zelf het slachtoffer van een bomaanslag geweest te zijn, ondermijnt het geloof in deze bewering. U legde een attest voor ter ondersteuning van uw bewering gewond geraakt te zijn. Er kan echter ernstig getwijfeld worden aan de authenticiteit van dit attest opgesteld door het ziekenhuis. Zo maakt het attest hoewel het door een ziekenhuis opgesteld wordt geen enkele melding van de aard van de verwondingen die u opgelopen zou hebben; het wijst enkel en dit nadrukkelijk naar de oorzaak (zijnde een bomexplosie), dit terwijl van men een ziekenhuis toch mag verwachten dat het enige aandacht zou schenken aan het gevolg van deze explosie. Daarnaast werd dit attest in het Engels opgesteld(...). Dit maakt dan ook dat uw medisch attest een gesolliciteerd karakter heeft.

Dit laatste kan gezegd worden voor alle documenten die u neerlegt. Ze zijn allemaal in het Engels opgesteld. U gaf aan dat u zelf ondanks dat u een behoorlijke opleiding genoten heeft, het geschreven Engels enkel matig te kunnen lezen. Nochtans werden al deze documenten die ofwel over u handelen of voor u opgesteld werden, allemaal in het Engels geschreven. Als u, die deze taal een beetje kent, al nauwelijks de inhoud kan lezen, mag men zich de vraag stellen waarom verschillende autoriteiten in uw regio hun documenten allemaal in het Engels zouden opstellen. Deze vaststelling ondermijnt het geloof in de authenticiteit van al uw voorgelegde documenten. Bovendien dient hierbij nog gewezen te worden op toegevoegde informatie waaruit blijkt dat vervalste documenten veelvuldig voorkomen in Pakistan. Wat betreft uw identiteitskaart en paspoort dient nog te worden opgemerkt dat u stereotiep verklaarde deze onderweg naar België verloren te zijn. U zou geen kopies hebben van deze belangrijke documenten. Echter daar u hun verdwijning nooit gemeld heeft bij uw ambassade, blijft het hier bij een loze bewering. Het CGVS heeft dan ook het sterke gevoel dat u deze twee documenten achterhoudt, waarschijnlijk daar hun inhoud (bv. in- en uitreisstempels, visums,...) niet overeenstemmen met uw verklaringen. Wat betreft de foto's die u neerlegde moet worden opgemerkt dat u uw persoonlijke band met die slachtoffers niet kunt aantonen. Dit alles bevestigt dat u uw ware afkomst en woonplaats of een eventueel verblijf in het buitenland niet wil prijsgeven voor de Belgische asielinstanties.

Wat er ook van zij; uw bewering recent uit Kurram Agency afkomstig te zijn, is niet aannemelijk. Gezien uw taalkennis en andere kennis kan het CGVS nog wel aanvaarden dat u mogelijks afkomstig zou zijn uit het noordwesten van Pakistan (KPK- FATA). Uw pogingen om zich voor te doen als een inwoner van Kurram beletten echter om een zicht te krijgen op uw ware situatie. (...)"

Voormelde vaststellingen zijn pertinent, deugdelijk en vinden allen steun in het administratief dossier.

De Raad merkt vooreerst op dat de in het verzoekschrift opgenomen uitvoerige theoretische uiteenzetting met betrekking tot de inhoud en draagwijdte van de geschonden geachte bepalingen en beginselen, alsook aangaande de bewijslast, niet van aard is om bovenstaande concrete vaststellingen te weerleggen.

Verzoeker stelt asiel te hebben aangevraagd omwille van het conflict tussen sjiiten en soennieten in zijn regio. Hij is van oordeel dat zijn vrees redelijk is en wordt verklaard door de algemene toestand in zijn regio, hetgeen het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet zou kunnen betwisten gelet op de informatie aanwezig in het administratief dossier. Daarnaast zou zijn vrees ook worden verklaard door het lot van personen in een gelijkaardige situatie, hetgeen zou worden bevestigd door de door verzoeker voorgelegde documenten, alsook door de beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waarin de vluchtelingenstatus werd toegekend aan personen die met identiek dezelfde problematiek kampten als verzoeker en die tevens tot de Turi-stam behoren. Verzoeker meent op zijn minst een reëel risico te lopen op ernstige schade in geval van terugkeer naar zijn regio. De Raad dient verzoeker erop te wijzen dat een verwijzing naar de algemene toestand in zijn regio van herkomst niet volstaat om aan te tonen dat hij aldaar werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480). In zoverre verzoeker het vastgestelde gesolliciteerde karakter van de door hem neergelegde documenten niet weerlegt, kunnen daarin geen objectieve aanwijzingen worden gevonden omtrent het lot dat personen in een gelijkaardige situatie als deze die verzoeker voorhoudt zouden hebben ondergaan. Er dient bovendien te worden opgemerkt dat elke asielaanvraag door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen afzonderlijk wordt onderzocht en individueel benaderd. De commissaris-generaal houdt bij het nemen van een beslissing steeds rekening met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen aangebracht door de asielzoeker. Het gegeven dat de vluchtelingenstatus wél zou zijn toegekend aan personen die dezelfde problematiek aanhaalden als verzoeker en eveneens tot de Turi-stam beweerden te behoren, is niet bij machte de geloofwaardigheid van verzoekers recente herkomst uit Kurram Agency, laat staan van zijn asielrelaas, te herstellen. Tot slot dient te worden aangestipt dat in de bestreden beslissing wordt erkend dat de huidige veiligheidssituatie in het noordwesten van Pakistan van die aard is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger door zijn loutere aanwezigheid in de betrokken regio een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, maar dat verzoeker zich hieraan kan onttrekken door zich te vestigen in één van de grote Pakistaanse steden gelegen in provincies waar thans geen sprake is van een gewapend conflict in de zin van voormeld artikel. In wat volgt kan worden vastgesteld dat verzoeker geen afbreuk doet aan de motivering met betrekking tot dit vestigingsalternatief en er zodoende niet in slaagt een behoefte aan bescherming aan te tonen.

In de mate dat verzoeker van mening is dat het Commissariaat-generaal ten onrechte geen onderzoek heeft verricht naar zijn individuele concrete situatie door zijn asielrelaas niet te beoordelen, gaat hij eraan voorbij dat een onderzoek van de persoonlijke asielmotieven zich logischerwijze niet opdringt wanneer een asielzoeker zijn recente herkomst uit het land of het gebied waarin hij deze motieven situeert niet aannemelijk maakt. *In casu* kan op basis van de in de bestreden beslissing weergegeven pertinente vaststellingen geen geloof worden gehecht aan verzoekers recente afkomst uit Kurram Agency, zodat de geloofwaardigheid van de persoonlijke gebeurtenissen die zich er volgens verzoeker hebben voorgedaan alleen al om die reden wordt ondermijnd. Daarenboven is gebleken dat verzoeker geen afdoende verklaring kon geven voor het feit dat hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken een belangrijk incident waarbij hij beweert gewond te zijn geraakt en dat een kernelement van zijn asielrelaas uitmaakt (stuk 5, gehoorverslag, p. 12, 13) niet heeft vermeld. Zulks ondermijnt het geloof in deze bewering, die bovendien niet wordt gestaafd door het door verzoeker voorgelegde medisch attest, waarvan de authenticiteit moet worden betwijfeld omwille van de hoger geciteerde redenen. Lager wordt ingegaan op de argumenten die verzoeker in onderhavig verzoekschrift ontwikkelt tegen de vaststellingen met betrekking tot verzoekers verklaringen aangaande voormeld incident en voormeld medisch attest.

Wat betreft zijn ondermaatse geografische kennis, voert verzoeker aan dat er geen rekening werd gehouden met zijn persoonlijkheid, leeftijd en intellectuele vermogens. Er zou van hem niet mogen worden verwacht dat hij een geheel accurate geografische omschrijving geeft van zijn regio en de omliggende gebieden. Hij stelt geantwoord te hebben in de mate van het mogelijke en een dermate gedetailleerde schets van zijn regio te hebben gegeven om te kunnen vaststellen dat hij eruit afkomstig is. Verzoeker wenst aan te kaarten dat hij niet van alles op de hoogte kan zijn, de waarheid heeft verteld en zijn regio heeft uitgelegd als een bewoner ervan en niet als een bioloog of aardrijkskundig expert. Met dit betoog weerlegt noch verklaart verzoeker zijn gebrekkige geografische kennis over zijn beweerde regio van herkomst. Hij geeft vooreerst niet aan in welke zin zijn persoonlijkheid, leeftijd, opleiding of intellectuele vermogens een hindernis vormen om voormelde regio correct in de ruimte te

situëren. Van iemand die beweert zijn hele leven in een bepaalde regio te hebben gewoond mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij de naburige districten en provincies bij naam kan noemen, ongeacht zijn (relatief) jeugdige leeftijd, opleiding of intellect. Voor zover verzoeker dit zou menen, betreft het in deze context geenszins de kennis van een expert. De vastgestelde ondermaatse geografische kennis is bovendien slechts één element naast meerdere andere die samen het oordeel schragen dat verzoeker zijn recente herkomst niet aannemelijk maakt. Het enkele gegeven dat verzoeker in verwarring zou zijn geweest toen hij zei dat men in Pakistan aan de rechterzijde van de weg rijdt en in Afghanistan aan de linkerzijde, maar het wel degelijk andersom bedoelde, kan hieraan geen afbreuk doen.

Waar verzoeker met betrekking tot zijn tribale affiliatie opwerpt dat hij daarover heeft verteld wat hij weet, waaruit volgens hem het doorleefde en niet-ingestudeerde karakter van zijn kennis mag blijken, en dat rekening houdend met zijn achtergrond niet meer van hem kan worden verwacht, weerlegt noch verklaart hij de pertinente vaststellingen dienaangaande. De Raad acht het niet aannemelijk dat een zogenaamd lid van de Turi de Bangash als onderdeel van de eigen stam omschrijft, terwijl uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat het een aparte stam betreft die onlangs een decennialang dispuut met de Turi heeft bijgelegd (Wikipedia-lemma 'Bangash' en COI Focus "*Pakistan. Actuele situatie Kurram Agency*" van 21 september 2015). Evenmin aannemelijk is dat verzoeker aangeeft te behoren tot de substam Doperzai, maar niet schijnt te weten binnen dit stamverband deel uit te maken van de subdivisie Mirdad Khel, terwijl het zo nochtans staat aangeduid in de door hem neergelegde domiciliëring (stuk 14, nr. 2) en uit informatie opgenomen in het administratief dossier inderdaad blijkt dat Mirdad Khel één van de twee subdivisies is van de Doperzai (Wikipedia-lemma 'Turi (Pashtun tribe)'). In de mate dat tijdens het gehoor gepeild werd naar kennis aangaande zijn eigen tribale identiteit, kan verzoeker niet ernstig menen dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen blijkbaar van hem verwacht "*om de tribale maatschappij te omschrijven als een antropoloog*". Met betrekking tot zijn naam, bevestigt verzoeker dat die 'Turi Irshad Hussain' is en dat het niet verplicht is de naam 'Turi' op elk document te vermelden. Dit is evenwel geen afdoende verklaring voor de vaststelling dat de naam 'Turi' op geen enkel van de door verzoeker neergelegde documenten voorkomt, maar volgens hem wel vermeld zou staan op zijn identiteitskaart (stuk 5, gehoorverslag, p. 2), welke hij dan weer niet zou kunnen voorleggen.

Waar verzoeker betwist dat zijn kennis over lokale gebeurtenissen van buiten gestudeerde kennis zou zijn, maar stelt dat het om "*geleefde kennis*" gaat en betoogt dat hij een algemene schets heeft gegeven van de lokale gebeurtenissen die zou toelaten vast te stellen dat hij uit Parachinar afkomstig is, weerlegt noch verklaart hij de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing. Dat verzoeker zich vergist zou hebben over het jaartal van de laatste nationale verkiezingen is gelet op het belang en recente plaatsgrijpen van deze verkiezingen weinig aannemelijk en doet geen afbreuk aan de overige vaststellingen omtrent verzoekers foutieve kennis van lokale gebeurtenissen. Verzoeker stelt verder dat hij in de mate van het mogelijke heeft geantwoord en dat van hem niet hoeft te worden verwacht dat hij van het gehele politieke bestel op de hoogte is. De Raad stelt op basis van de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (COI Focus "*Pakistan. Actuele situatie Kurram Agency*" van 21 september 2015) evenwel vast dat de gebeurtenissen waarnaar werd geïnformeerd tijdens het gehoor een dermate grote impact hadden op de lokale gemeenschap van Kurram Agency, dat zij die beweren daarin te hebben geleefd ten tijde van voormelde gebeurtenissen mogen worden verwacht daaromtrent accurate gegevens te kunnen verstrekken, *quod non in casu*.

Aangaande zijn religieuze beleving als sjiïet merkt verzoeker op dat hij tijdens zijn gehoor wel zou hebben vermeld dat Ali de schoonzoon was van Mohammed. De Raad kan op basis van het gehoorverslag slechts vaststellen dat verzoeker op de vraag wie Ali is heeft geantwoord dat hij de zoon van de profeet was en dat daarna nogmaals heeft bevestigd (stuk 5, gehoorverslag, p. 8), aan welke vaststelling verzoeker zodoende geen afbreuk doet. Waar verzoeker van mening is dat hij niet over alles wat verband houdt met heiligen zoals Shah Abdul Azeem op de hoogte kan zijn om aan te tonen dat hij sjiïet is, doet hij geen afbreuk aan de vaststelling dat zijn gebrekkige kennis van sjiïtische heiligen zijn profiel van praktiserend sjiïet in ernstige mate ondermijnt.

Verzoeker wijst erop dat hij op 26 juli 2013 het slachtoffer was van een bomaanslag waarbij hij gewond raakte, wat zou blijken uit het door hem neergelegde medische attest. Hij stelt ten eerste te betreuren dat het Commissariaat-generaal dit kernelement van zijn asielrelaas zomaar zou wegwuiven door te stellen dat hij er niet over sprak bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Daar zou hem immers niet zijn gevraagd of hij ooit gewond raakte. Hij wenst te onderlijnen dat het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken een kort gesprek behelst dat erop gericht is een algemeen beeld te krijgen van de

asielaanvraag zonder in detail te treden over het asielrelaas, hetgeen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zou toekomen. Deze uitleg overtuigt de Raad echter niet. Er dient op basis van het administratief dossier te worden vastgesteld dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd gevraagd om kort een overzicht te geven van alle feiten die hebben geleid tot de vlucht uit zijn land van herkomst (stuk 11, vragenlijst, vraag 5) en hem voor afloop van het gesprek uitdrukkelijk werd gevraagd of hij nog iets toe te voegen had aan zijn verklaringen (*Ibid.*, vraag 7). Verzoeker toont niet aan dat de duur van het gesprek noch de manier van vraagstelling hem ervan zou hebben weerhouden te vermelden dat hij het slachtoffer is geweest van een bomaanslag. Verzoeker kan bezwaarlijk voorhouden dat dit incident een detail zou zijn dat geen plaats zou hebben binnen het korte bestek van het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken, nu hij zelf aangeeft dat het hier een kernelement van zijn asielrelaas betreft en dit ontegensprekelijk een fundamenteel belang vertoont met betrekking tot de vraag of er in hoofde van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade bestaat. Dat het feit dat het medisch attest in het Engels is opgesteld te maken heeft met het feit dat de ziekenhuizen in Pakistan de attesten in de regel in het Engels zouden opstellen omdat alle arts Engels praten, het Engels een internationale taal is en men wil vermijden dat de ene arts het attest van de andere arts niet begrijpt, is een loze bewering die verzoeker op geen enkele wijze staft. Verzoeker laat bovendien de vaststelling dat het attest geen aandacht schenkt aan de aard van de verwondingen ongemoeid. Verzoeker is verder van mening dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen “gewoon *gratuit*” stelt dat Pakistaanse documenten vaak vervalst zijn zonder *in concreto* te onderzoeken wat er vals zou zijn aan verzoekers documenten. Zo zou het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen contact hebben opgenomen met het betreffende ziekenhuis of arts om de bewijskracht van het medisch attest na te gaan. Verzoeker besluit dat het meest determinerend element in zijn relaas aldus niet wordt onderzocht noch beoordeeld. De Raad merkt op dat documenten slechts over een ondersteunende bewijswaarde beschikken, namelijk in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen. Uit hetgeen wat voorafgaat blijkt echter dat verzoekers asielrelaas ongeloofwaardig is, met als gevolg dat de documenten die ter staving van het relaas worden voorgelegd geen bewijswaarde hebben. Het gegeven dat uit aan het administratief dossier toegevoegde informatie (COI Focus “*Pakistan. Corruptie en documentenfraude*” van 21 oktober 2015) blijkt dat vervalste documenten veelvuldig voorkomen in Pakistan plaatst de bewijswaarde van verzoekers documenten nog meer op de helling. In het licht van voormelde elementen dringt enige navraag bij de uitgever van het medisch attest zich *in casu* niet op.

Waar verzoeker het feit hekelt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet gelooft dat hij zijn identiteitskaart en paspoort verloren is, weerlegt noch verklaart hij de pertinente vaststellingen dienaangaande.

Uit het bovenstaande mag ten overvloede blijken dat verzoeker niet kan worden gevolgd waar hij stelt dat zijn asielaanvraag niet op individuele wijze werd beoordeeld en er geen rekening werd gehouden met de door hem afgelegde verklaringen en overgelegde documenten of met zijn individuele situatie en persoonlijke omstandigheden. Verzoeker geeft niet aan welke informatie waaruit *in concreto* blijkt dat hij aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of blootgesteld zou kunnen worden door de Belgische asielinstanties werd veronachtzaamd, noch welke feiten “*die niet met stellige zekerheid maar met mate van waarschijnlijkheid door verzoeker bewezen werden*” van aard zijn de toekenning van internationale bescherming *in casu* te rechtvaardigen. Verzoekers persoonlijkheid, leeftijd of intellectuele vermogens werpen geen ander licht op de beoordeling van zijn asielaanvraag, in de mate dat hij nergens aangeeft, laat staan aantoon, in welke zin deze elementen zijn verklaringen op nadelige wijze zouden hebben beïnvloed. Verzoekers mening dat het Commissariaat-generaal zich heeft gebaseerd op beweerde tegenstrijdige en inconsistente verklaringen met betrekking tot minder relevante details, geografische kennis van de regio van afkomst of data in het verleden en bewijsdocumenten naast zich neer heeft gelegd om te besluiten tot verzoekers ongeloofwaardigheid, doet geen afbreuk aan het geheel van de vaststellingen op basis waarvan terecht kon worden geoordeeld dat aan zijn verklaringen geen geloof kan worden gehecht respectievelijk aan de documenten geen bewijswaarde kan worden toegekend. Hoger is gebleken dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij het slachtoffer zou zijn geweest van een bomaanslag, zodat in dit element – al dan niet met inachtneming van de situatie in verzoekers herkomstregio – geen aanwijzing kan gevonden worden voor het bestaan van een reëel risico op ernstige schade in zijn hoofd.

Verzoeker meent tevens dat er geen rekening is gehouden met het feit dat hij verward en ernstig getraumatiseerd is door wat er is gebeurd en dat van hem niet mag worden verwacht dat hij van alles en van elk detail op de hoogte is. De Raad is van oordeel dat het voorgaande geen afbreuk doet aan verzoekers plicht om zijn asielrelaas zo correct en volledig mogelijk te vertellen (RvS 5 januari 2007, nr.

166.377). Van verzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. De vastgestelde onwetendheden en inconsistenties vinden hun grondslag in het administratief dossier en hebben geen betrekking op details, maar op feiten die rechtstreeks aanleiding hebben gegeven tot het vertrek uit het land van herkomst. Verzoeker brengt evenmin objectieve elementen bij die erop wijzen dat hij daadwerkelijk getraumatiseerd is, derwijze dat dit een invloed zou kunnen hebben op zijn verklaringen. Waar verzoeker opwerpt dat van hem niet mag worden verwacht dat hij alle elementen die hij aanvoert ook bewijst, stelt de Raad vast dat verzoeker tot op heden geen enkel geloofwaardig stuk neerlegt waaruit zijn recente herkomst uit Kurram Agency of zijn problemen met de taliban blijken. Waar verzoeker tot slot benadrukt dat het een essentieel rechtsprincipe is dat kwade trouw nooit wordt vermoed, maar moet worden bewezen en kritiek uit op *“het feit dat het CGVS sommige van zijn verklaringen zomaar éézijdig afwijst als zijnde ongeloofwaardig”*, minimaliseert hij de vastgestelde incoherenties, zonder hiervoor *in concreto* enige verklaring aan te brengen, doch weerlegt hij de concrete vaststellingen van de bestreden beslissing die steun vinden in het administratieve dossier, niet.

Gelet op het bovenstaande kan verzoeker niet volhouden dat *in casu* aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet zou zijn voldaan. Derhalve kan hem het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Ter terechtzitting van 19 februari 2016 legt verzoeker een aanvullende nota neer waarbij hij twee nieuwe stukken voegt om zijn asielaanvraag te staven. Het betreft enerzijds een verklaring van de International Organization for Migration (IOM) van 10 december 2015 waarin wordt gesteld dat ingevolge de huidige situatie in Pakistan de organisatie van vrijwillige terugkeer tot nader order wordt geschorst.

De Raad stelt vast dat het document van het IOM een fotokopie betreft en dat er blijkbaar een gedeelte van de tekst is verwijderd of weggevalen. Uit de resterende bewoordingen kan echter wel worden afgeleid dat het om een individueel geval betreft daar wordt gesteld als volgt: *“En raison de la situation actuelle en Pakistan, l'organisation de retour volontaire est suspendu jusqu'à nouvel ordre et donc n'est pas possible pour le moment. Sur la base des éléments mentionnés ci-dessus, l'OIM ne peut pas donner de suite favorable à cette demande de retour volontaire vers la Pakistan jusqu'à nouvel ordre.”*(eigen onderlijning). Uit het stuk blijkt bovendien uitdrukkelijk dat de beoordeling van iedere aanvraag op individuele basis gebeurt. De elementen op basis waarvan men in het voorliggend geval tot dat besluit kwam (*“Sur la base des éléments mentionnés ci-dessus”*) zijn echter niet bijgevoegd, dus het is evenmin mogelijk na te gaan op basis waarvan het IOM tot haar besluit kwam. Het desbetreffende stuk is dan ook niet bij machte de gedane vaststellingen te weerleggen.

Het andere stuk betreft verzoekers geboorteakte, welke zou aantonen dat verzoeker wel degelijk uit Parachinar (Kurram Agency) afkomstig is. De Raad stelt vast dat het om een fotokopie gaat en wijst erop dat aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën geen bewijswaarde kan worden verleend (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Nog daargelaten de gebrekkige bewijswaarde van deze geboorteakte, wijst de Raad erop dat niet wordt betwist dat verzoeker oorspronkelijk uit het noordwesten van Pakistan afkomstig zou zijn maar wel dat hij daar tot kort voor zijn komst naar België permanent zou hebben verbleven. De geboorteakte bevat geen aanwijzingen aangaande verzoekers recente verblijfplaats(en) in Pakistan en is in die mate niet dienstig.

2.5. Verzoeker maakt, gelet op de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas, niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

2.6. De Raad leidt samen met het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uit verzoekers verklaringen af dat hij mogelijks een band heeft met het noordwesten van Pakistan en erkent eveneens op basis van de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat deze regio geteisterd wordt door een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, dat weliswaar zeer lokaal van aard is.

2.7. Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet dient erop gewezen dat uit artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte is aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land

blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de asielzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. *In casu* dient vastgesteld dat verzoeker zich aan de bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst kan onttrekken door zich buiten zijn geboortestreek of regio van herkomst te vestigen, waar hij over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt. Volgens de informatie opgenomen in het administratief dossier is de bewegingsvrijheid in Pakistan weliswaar beperkt in bepaalde regio's, maar geldt dit niet voor het gehele land. Het vrij verkeer van burgers op het Pakistaanse grondgebied wordt in beginsel niet verhinderd. Evenmin bestaan er voor migranten significante belemmeringen bij het verwerven van een job, een woonplaats of andere faciliteiten. Migranten worden blijkens de beschikbare informatie geenszins met onoverkomelijke hindernissen geconfronteerd. De escalatie van het gewapend conflict in 2009 heeft er weliswaar toe geleid dat er in 2009 enkele beperkingen werden opgelegd aan de toegang en verblijf in de provincies Sindh en Punjab. Echter, uit dezelfde informatie blijkt dat daar sinds 2010 geen sprake meer van is. Het grondoffensief dat het Pakistaanse leger in de zomer van 2014 opzette in Noord-Waziristan creëerde een nieuwe vluchtelingenstroom. In de provincie Sindh ontstond weerstand tegen de instroom van vluchtelingen uit Noord-Waziristan. Dit verzet bleef beperkt tot politieke stellingnames, manifestaties en occasionele wegblokkades door plaatselijke bevolkingsgroepen.

De Raad meent dat rekening houdend met verzoekers persoonlijke omstandigheden van hem redelijkerwijs kan verwacht worden dat hij zich in een van de grote Pakistaanse steden gelegen in provincies waar thans geen sprake is van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet vestigt. Het Commissariaat-generaal kon gelet op verzoekers verklaringen terecht het volgende stellen: *"(...) Immers, uit uw verklaringen blijkt dat u een hoger opgeleide jongeman bent die naast het Pashtou, tevens het Urdu en een beetje Engels machtig is. Daar u het CGVS geen duidelijk beeld geeft over uw herkomst, kan niet anders dan geconcludeerd worden dat u elders in Pakistan of mogelijks zelfs in het buitenland een leven heeft opgebouwd. Niets staat u dan ook in de weg om dit leven terug op te pikken. Er mag dan ook worden aangenomen dat u, die voldoende zelfstandig en initiatiefrijk genoeg is om naar Europa te reizen en zich in een vreemde gemeenschap te vestigen, bij terugkeer naar het land waarvan u de nationaliteit bezit, in staat is om buiten uw regio van herkomst in uw levensonderhoud te voorzien. (...)"*.

Verzoeker meent dat het louter verwijzen naar de bewegingsvrijheid in Pakistan en naar het feit dat er geen significante belemmeringen zijn bij het verwerven van een job, woonplaats of andere faciliteiten op basis van verzoekers opleiding en talenkennis niet volstaat om de gevolgen met betrekking tot veiligheid, huisvesting, werkgelegenheid, medische zorgverlening, sociale zekerheid en re-integratie als afgewezen asielzoeker te bepalen. Aldus geeft verzoeker echter niet *in concreto* aan welke problemen zich in zijn geval met betrekking tot de door hem opgesomde aspecten stellen derwijze dat het niet redelijk zou zijn van hem te verwachten dat hij zich in voormeld intern vluchtalternatief vestigt. Wat het aspect veiligheid betreft gaat verzoeker schijnbaar voorbij aan de lager weergegeven veiligheidsanalyse met betrekking tot dit vluchtalternatief. Verzoeker beweert tevens dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tijdens het gehoor geen onderzoek zou hebben gevoerd omtrent het interne vluchtalternatief, waardoor het een mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM niet afdoende zou hebben kunnen uitsluiten en de bestreden beslissing op zijn minst niet afdoende gemotiveerd is. De Raad stelt evenwel vast dat uit de bestreden beslissing blijkt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor zijn beoordeling van het vestigingsalternatief gesteund heeft op de verklaringen die verzoeker tijdens zijn gehoor heeft afgelegd en dat verzoeker thans niet aangeeft met welke van deze verklaringen in voormelde beoordeling geen rekening zou zijn gehouden. Het argument mist feitelijke grondslag.

Wat betreft de veiligheidssituatie in Pakistan, blijkt uit een analyse van de veiligheidssituatie in Pakistan, COI Focus *"Pakistan. Security Situation"* van 16 juni 2015 dat werd toegevoegd aan het administratief dossier dat hoewel de situatie in de provincies Balochistan, Punjab, Sindh, en in Pakistan controlled Kashmir (PcK) weliswaar verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager is dan in het noordwesten van Pakistan. Zo blijkt dat de omvang van het geweld dat zich in de provincie Punjab voordoet beperkter is dan het geweld dat in Khyber-Pakhtunkhwa, FATA en Sindh plaatsvindt. Het geweld in de provincie neemt er de vorm aan van terroristische aanslagen, sektarisch geweld, etno-politiek geweld, en geweld tussen politie en criminelen. Voornamelijk de stad Lahore wordt getroffen door geweld. Niettegenstaande er sprake is van een stijging in het aantal slachtoffers, blijft het aantal conflictgerelateerde burgerslachtoffers laag. Ook in de hoofdstad Islamabad bleef het aantal burgerslachtoffers beperkt. Uit dezelfde informatie blijkt dat de situatie in de provincie Sindh weliswaar nog verre van ideaal is, doch dat het geweld

hoofdzakelijk in de miljoenenstad Karachi geconcentreerd is en in beduidend mindere mate in de rest van de provincie. De stad kampt met etno-politiek, terroristisch, sektarisch en crimineel geweld. Niettegenstaande het terreurgeweld in de stad toenam, betrof de meerderheid van de terreurdaden die er plaatsvonden 'targeted killings'. Hierbij springen vooral de gerichte moordaanslagen op de aanhangers van de rivaliserende politieke partijen Muttahida Quami Movement (MQM), Awami National Party (ANP), en Pakistan People's Party (PPP) in het oog. De gewapende vleugels van de respectievelijke partijen worden verantwoordelijk geacht voor ettelijke moordaanslagen op politieke tegenstanders, rellen en dodelijke clashes. Het etno-politiek geweld zit evenwel in dalende lijn, dit mede als gevolg van de voortdurende veiligheidsoperaties van de Pakistaanse veiligheidsdiensten. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat de stad Karachi nog steeds te kampen heeft met sektarisch geweld, en dat de meerderheid van de sektarisch geïnspireerde terreurdaden gerichte moordaanslagen betrof. Hierbij vormen de aanhangers van rivaliserende sektarische organisaties, met name de Lashkar-e-Jhangvi en de Sipah-e-Muhammad Pakistan, het doelwit. Milities viseren voorts leden van het Pakistaanse veiligheidspersoneel, politieke leiders, journalisten, overheidsmedewerkers en leden van de 'civil society'. Uitzonderlijk vonden er in Karachi ook grootschalige terreurslagen plaats. Voorts dient vastgesteld te worden dat het conflict tussen separatisten en de overheid in Balochistan qua intensiteit niet te vergelijken is met de gewapende strijd in het minder bevolkte FATA. De opstand in Balochistan wordt doorgaans als een 'low-level insurgency' genoemd. Uit dezelfde informatie blijkt dat het merendeel van de gewelddaden die er in de Balochistan provincie plaatsvinden doelgericht van aard zijn. Het geweld is voorts voornamelijk geconcentreerd in de stad Quetta en komt in mindere mate voor in de rest van de provincie. De overgrote meerderheid van de gewelddaden in Balochistan is toe te schrijven aan nationalistische militanten die overheidsdoelwitten en inwijkelingen uit Punjab viseren. De Pakistaanse veiligheidsdiensten en het leger worden op hun beurt verantwoordelijk geacht voor de aanhoudende verdwijningen en 'extrajudicial killings' van nationalistische militanten en terreurverdachten. Verder betroffen de opvallendste terreuraanslagen in de provincie een aantal grootschalige aanslagen waarbij de sjiitische Hazara-minderheid in Quetta gevisieerd werd. Tot slot dient vastgesteld te worden dat de veiligheidssituatie in Pakistan controlled Kashmir relatief stabiel en overwegend kalm genoemd kan worden. In 2014 vonden er in geheel Pck drie aanslagen plaats, waarbij drie doden te betreuren vielen. Daarnaast vonden er aan de Pakistaans-Indiase grens diverse schendingen van het staakt-het-vuren plaats, waarbij vier burgerdoden vielen. Er is evenwel geen sprake van een situatie van 'open combat' of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten aan voornoemde grens.

Een grondige analyse van de beschikbare informatie leidt tot de conclusie dat er in de provincies Balochistan, Punjab, Sindh, en in Pck actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt zelf geen informatie bij waaruit kan blijken dat bovenstaande analyse niet langer correct of actueel zou zijn.

Gelet op wat voorafgaat stelt de Raad vast dat verzoeker in de voormelde plaatsen over een redelijk en veilig intern beschermingsalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Tot slot wijst de Raad erop dat artikel 3 van het EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Gelet op hetgeen *supra* werd uiteengezet kan aan verzoeker gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van de feiten de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.8. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonde.

2.9. Verzoeker vraagt in meest ondergeschikte orde dat zijn zaak wordt teruggezonden naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft bovendien niet aannemelijk gemaakt dat er substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien april tweeduizend zestien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF